

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția, Joi și Sâmbata

ABONAMENTUL

la „Tel. Rom.” într'una cu suplimentul „Fôia Pedagogică”
Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Corespondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revoluțiune.

În Austria lucrurile au luat o formă, care însuflă îngrijirile cele mai serioase.

Desbaterile parlamentare au degenerat până la cel mai mare grad de anarhie și nime nu știe ce va aduce ziua de mâine.

Minoritatea germană a zădărnicit funcționarea normală a parlamentului și majoritatea năa ajutorată.

Guvernul este în cea mai mare perplexitate, și unica scăpare se mai ascăptă dela pasul, ce este a se lua de cătră corônă.

În parlamentul din Viena lupta este între elementul german, care voesc să fie la conducere și să exploateze statul pentru sine, și între celelalte naționalități, cari și ele voesc să ia parte la conducerea statului, și să se bucure de o potrivă de beneficii, precum de o potrivă apasă asupra tuturor sarcinilor.

Lupta acăsta curge acuma de 18 ani.

De ani 18 li-s'a luat germanilor hegemonia din mână, și ministerele, cari s'au succedat nu au cutezat să se bazeze față pe una séu alta dintre partidele coaliate.

Posițiune fațășă a luat ministeriul actual cu ordinațiunea în favorul limbei boheme.

Elementul german vedând, că a perdut din mână hegemonia, voind să se valideze prin forță, a și recurs la mijloce desperate.

S'a urmat formală obstrucțiune în parlament.

Până când obstrucțiunea s'a făcut cu mijloce morale, lumea a aplicat față cu obstrucțiunea ale sale simpatii.

Obstrucțiunea însă a degenerat în larmă, în escese, în înjurături, cari au degenerat în bătăi.

Parlamentul țerei nu mai era locul, unde trimișii poporului se consultă și aduc legi pentru binele patriei.

Parlamentul din Viena, avea aspectul unei cărcime ordinare, unde ómenii își sparg capetele reciproc și se insultă în modul cel mai ordinar.

Maioritatea a schimbat regulamentul casei și a început a eschide din parlament pe un timp anumit elementele turbulente.

Măsura acăsta constituțională însă s'a aplicat abia 2 zile, căci în Viena a isbucnit revoluțiune formală.

Deputații eschiși nu au voit să părăsescă parlamentul și a trebuit să întrevină poliția.

Între deputați și poliție s'a desvoltat bătaie, a curs sânge, și în situațiunea acăsta a intervenit strada.

Sambătă stradele Vienei au fost teatrul de ciocnire între cetățeni și poliție.

În fruntea mișcărilor s'a pus junimea, și ași școlele superioare ale Vienei sunt încuiate.

În asemenea situațiune s'a făcut apel la corônă și acuma decidera finală e în mâinile Maiestății Sale.

Se va disolva parlamentul, și se vor ordina alegeri nouă? În acest cas agitațiunea se va pune în mâinile poporului în măsură mai mare, și elementul german, care prin anarhie a ajuns la stăpâni de nou situațiunea,

va veni în noul parlament în număr mai considerabil.

Se va suspenda constituțiunea și se va pune un regim militar? Acăsta nu o va admite simțul constituțional, care a intrat în vîntul poporului.

Se va revoca ordinațiunea cu favorul limbei boheme, și hegemonia se va da în mâinile germanilor? În cazul acăsta se vor schimba rolurile și majoritatea de ași ajunsă a fi minoritate, va copia minoritatea de ași.

Între asemenea împărțiri nici vorbă nu pôte fi de a se vota în Austria pe cale parlamentară constituțională provisoriatul pentru afacerile comune pe cei 10 ani viitori.

Situațiunea în Austria s'a agravat și nu este eschisă posibilitatea de a se cere crearea unui federalism, care ar fi chemat să schimbe față lucrurilor în statele din Austria.

Situațiunea acăsta a produs îngrijiri și în cercurile politice dela noi, și nu se credă, că acele îngrijiri au provenit din situațiunea, care o ar puté provoca din situațiunile din statul nostru.

Dómne feresce, de o asemenea eventualitate nici vorbă nu pôte fi.

Naționalitățile în statul nostru dorm somnul fericitului, și fiind timpul de iarnă: ce pôte fi mai folositoriu decât somnul.

În situațiunea critică de ași-guvernul nostru de frica cea mare cu naționalitățile a adus un proiect de lege pentru magiarizarea numelor comunelor.

Revoluțiunea din Viena a provocat dorul de a se realiza independența Ungariei.

Vorba consilierului guvernial Bekics, la noi acuma pot face ungerii tot ul, și în faptă fiul guvernului dela 1848, deputatul Kossuth în numărul de Duminecă al diariului „Egyet-értés” face apela cătră națiune, ca să se declare independența Ungariei.

Amենunțuina aflăm în acel apel, se spune, că declararea să se facă în cale pacinică, cu consensul corónei.

Vorbele aceste dulci însă de loc nu se potrivesc cu cuprinsul apelului.

În acela se vorbesce de revoluțiunile produse de cătră principii ardeleni, cari au conservat magiarismul, Ungariei, și cari s'au suferit fire de aur în anele istoriei patriei noastre.

Incident la apel a dat revoluțiunea din Viena, și noi tare credem, că dese provocări la eroismul revoluționarilor ungeri n'au eschis nici la noi posibilitatea revoluțiunii după di-cala străbună: Flectere si nequeo superos, Ach-rona movebo, séu pe românesce: Dacă nu isbutesc în numele Domnului, dau mâna cu iadul, și în revoluțiune tóte furiele iadului se pun în mișcare.

Am luat notiță de desvoltarea lucrurilor în Austria, căci este putrință ca aceea desvoltare să nu aibă înfrîntă și asupra lucrurilor din statul nostru.

Egala îndreptățire a cetățenilor, care s'a pus în legile fundamentale dela 1867, la noi a rămas literă mórtă.

Cât de frivoli sunt ómenii la noi în punctul acăsta, mai plastic o ilustrăză noul proiect de lege, care tocmai acuma ține în cea mai mare agitațiune popórelé nemagiare din patria noastră.

Se pune în aplicare un nou sistem de persecuțiuni, și acuma sub scutul legii, căci noul proiect prin lege voesc să dea în mâinile guvernului dreptul de a decreta: ce anume neme se aibă cutare comuni și cu ce semne să se exprime acel nume.

Proiectul acăsta ar fi începutul unei lungi serii pentru magiarizarea generală în patria noastră.

Adecă spre revoluțiune suntem împinși de desvoltarea lucrurilor în Viena.

Spre revoluțiune suntem împinși prin apelul deputatului Kossuth, care reclamă pentru acuma de sosit timpul independenței de cătră Austria pe basa eroismului din trecut.

Dacă n'am fi ómeni cu minte, precauți, și mai se fú tóte, decă n'am fi element de ordine, ar trebui să credem, că spre revoluțiune ne împinge guvernul prin violentele acte de magiarizare.

Și cum ne află pe noi critica situațiune?

Ca totdeauna, ne află certaiți între noi, nepreparați, neorientați.

Evenimentele vor trece preste capetele noastre, și éra ne vor exploata dușmanii nostri pentru ale lor speciale interese.

Pentru confesiune.

Se observă astăzi din când în când pe alocurea un fel de pornire, care așa se vede, se încercă cu voiă, séu fără voiă a produce un fel de rēcăla, un fel de lipsă de zel față de confesiune, față de legea și biserica strămoșescă. Față cu astfel de porniri, vină ele de ori și unde, datorință avem, să fim cu tótă luarea aminte, cu atât mai vértos, cu cât nu mai este astăzi taină pentru nimenea: încercări de a astfel de natură au mai fost și în trecut, și ne-au împedecat totdeauna foarte mult în desvoltare.

Ne aducem aminte, că atunci, adecă de la sfirșitul vécului al șeptespredecelea s'a pus la cale unirea lui Atanasiu cu biserica Romei, actului de unire s'a încercat a-i-se da din partea, care o inițiase, aparința, că unirea lui Atanasiu cu biserica Romei s'ar fi făcut din motivul, ca Românii să scape de prigonirile și asupririle calvinilor.

Nimic mai neadeverat, decât acăsta aserțiune.

Unirea lui Atanasiu cu biserica Romei s'a întemplat la anul 1698, și adecă într'un timp, când puterea calvinilor din Transilvania și părțile ad-nexate din Ungaria și dișă și din Bănat era deja înfrântă, deoarece ade vératul domn și stăpân în țera în timpul, când s'a unit Atanasiu, era comandantul trupelor împărătesci, carele nu favorisa, și nu putea să favorizeze intențiunea calvinilor de a atrage pe România, ce se crease în Transilvania după ocuparea acestei țeri prin Carol de Lotaringia la anul 1687, — cutezăm a afirma, că sub anumite condițiuni și cu o anumită îngrijire era favorabilă românilor; și dacă nu s'ar fi întemplat unirea lui Atanasiu, și s'ar fi folosit acăsta situațiune în favorul

bisericii române ortodoxe, de sigur s'ar fi putut esopera mari drepturi în favorul nostru. Ca dovadă despre acăsta ne servește între altele faptul, că sêrbii emigrați în acelaș timp în țera au dobândit dela împărat și rege Leopold I., sub care s'a unit Atanasiu cu biserica Romei, însemnate și mari drepturi pentru biserica ortodoxă sêrbescă. Și negreșit între altele condițiuni și cu prevederea trebuincioșă se puteau esopera acele drepturi și favoruri și pentru biserica ortodoxă română, deoarece Leopold I. a acordat însemnate drepturi sêrbilor atunci emigrați în țera, cu atât mai vértos ni s'ar fi acordat nouă, bisericii române ortodoxe, ai căru credincioși erau cunoscuți ca ómeni gata a servi de câte-ori țera a fost primejduită, — lucrul, care în viața statelor ponderéză foarte mult. S'a întemplat însă unirea lui Atanasiu cu biserica Romei, și situațiunea favorabilă în carea ne găsim pe atunci, s'a perdut, și a rămas pentru români nefolosită.

Prin unire poporul român s'a desbinat, și după ce formula amintită mai sus, și adecă, că prin unire românii ar fi scăpat de asupririle calvinilor începuse a numai avea trecere la poporul românesc, carele din fapte era convins de contrariul, s'a proces la o nouă formulă, și anume, că prin unire s'ar fi deșteptat și alimentat la români simțul național, și s'a dat avânt literaturii românesce; și acăsta formulă, judecând pe baza istoriei, este tot atât de greșită, ca și cea dintâiu, care susține, că prin unirea lui Atanasiu am fi scăpat de asupririle calvinilor. Ca dovadă despre acăsta ne povesce. Că în mod neîndoios faptul, că dacă pe timpul lui Leopold I. folosiam noi românii situațiunea destul de favorabilă, ce ni-o îmbiiase timpul, ca să câștigăm drepturi pentru biserica noastră ortodoxă, precum au câștigat sêrbii pentru biserica lor, atunci neapărat nu se deschideau porțile scólei numai pentru o parte din români, ci se deschideau pentru toți, ér progresul ce s'ar fi putut realiza, ar fi fost fără îndoială mult mai mare, decum s'a putut întempla.

Stăm deci în față duor formule greșite, și după părerea noastră cu primejdioșe consecințe pentru desvoltarea noastră ulterioară. Sunt ale trecutului amândóue aceste formule, dar semne sunt, că ele în altă formă încep a-se ivi și astăzi din una, séu din altă parte. Ne aducem adecă aminte de nefericita caterisire a fostului metropolit-primat al României Ghenadie. S'a întemplat aiurea și nu la noi acăsta nesocotită caterisire, dar ca pornire ea rămâne semnificativă, pentru că astăzi nu mai este pentru nimenea nici secret, nici taină, că s'au întemplat cu scopul de a lóvi în simțul și alipirea poporului român cătră biserica ortodoxă.

N'a succes acăsta pornire, pentru că i-s'a opus sentimentul public al poporului și regatul ortodox al României; din pentru linisirea spiritală atât de mult agitate, caterisirea metropolitului Ghenadie s'a reparat și a trebuit să se repareze în modul, în carele mai era cu putință să se repareze o lovitură dată bisericii ortodoxe în un mod atât de neuman și nehibzuit. Casul, de carele vorbim, este

destul de instructiv pentru cei ce au atentat la credința și alipirea poporului român față de legea și biserica strămoșească. Cu toate acestea, așa se vede, încercările de a lovi în biserică se repetesc și astăzi. Dîlnic se răspîndesc prin unele scrieri vătămări și calumnii contra preoției noastre greco-orientale române, er pe de altă parte se tîmăiează și se preamăresc preoții de altă confesiune. Scopul pentru care se face acesta și adecă se calumniază preoții greco-orientali, și se proslăvesc cutare preot greco-catolic, așa credem noi, nu are trebuință de explicare ulterioară. El este vădut și cunoscut, precum cunoscută este și tendința, care se urmărește prin această pornire străină de credința și tradițiunile nîmului românesc.

Acăsta tendință, suntem siguri, nu se va realiza nici odată, pentru că este contrariu liniei de conduită a bisericii și nîmului românesc. Greutăți și pedeci în dezvoltarea noastră culturală pîte să-ne facă, pentru că zizania, ce se înscenază prin o astfel de nefericită pornire pîte să-ne împedecă pentru moment mersul nostru spre dezvoltare, dacă nu vom fi cu destulă luare aminte, ca să-o zădărnim, și să-o reducem la neputință.

Chiar pentru această datorință avem ca față de o astfel de pornire și față de ori-care alta, carea prin zizanie ar încerca să introducă calul troian în sinul bisericii și poporului românesc, să fim cu toată priveghierea.

(„Biserica și Școala“.)

Adunarea sașilor. Duminecă la orele 3 după amîdi s'a ținut în sala cea mare dela Gesellschaftshaus adunarea alegătorilor sași din cercul Sibiu—Cristian, spre a lua pozițiune în contra proiectului de lege privitoriu la magiarisarea numelor comunelor.

S'au adunat alegătorii în număr considerabil, și în mod neted s'au formulat conclusele, cari sunt chemate a exprima nemulțumirea Sașilor și din incidentul acesta.

Adunarea alegătorilor o a deschis președintele comitetului cercului, avocatul Dr. Bruckner, în meritul lucrului a vorbit cu mult avînt și între frenetice aplauze parochul din Cristian Konnerth.

Deputații dietali din aceste cercuri, inițiați altcum în secretul guvernului, căci sunt adicți membri ai partidului liberal, deputaților dietali li-s'a cerut să se declare, dacă consimt cu conculsul luat de către comitetul cercului electoral Sibiu—Cristian, care conculs s'a publicat prin pressă dîlele trecute, și după ce ei au declarat, că consimt cu acel conculs, a luat hotărîre și adunarea generală.

Esența acestui conculs e, că deputații dietali se vorbesc și se votează contra acelu

proiect de lege, după votarea lui însuș se rămîna tot în partidul liberal.

Gurile rele vorbesc, că toate înscenările din partea Sașilor sunt numai pentru ochii lumii; sunt o comedie neseriösă, căci dacă în serios se plana opozițiune contra guvernului, atunci trebuia să se tragă concluziunea cea mai naturală, părăsirea partidului dela putere și intrarea în seriösă opozițiune.

Adunarea s'a ținut la mese întinse, mîncarea însuș nu s'a servit ieri, acuma o prepară ministrul president Bánffy, care a mai preparat mîncări pe sîma naționalităților.

Suntem curioși să vedem, ce li-se va servi acuma compatrioților sași.

Delegațiunile austro-ungare.

Discursul contelui Agenor Goluchowski, ministru de externe.

(Fine).

Abia e necesar să amintesc, că raportul nostru de alianță cu imperiul german și cu Italia și ađi, ca și pînă acum, și sperăm că încă mulți ani dearîndul, va forma baza politiceii noastre.

Raportul acesta în sensul împărțirii egale a drepturilor și a datorințelor între părțile contrahente stă pe o basă atît de sănătösă, s'a adevărit de un sprijin al păcii în timpurile cele mai grele atît de însemnat și a corespons scopului prefipt la înființarea lui atît de strălucit, încât ađi și pe aceia trebuie să-i umple de încredere, cari la început au nutrit cea mai mare neîncredere față de el.

Cu un cuvînt: tripla alianță a cîștigat drept de cetățean în Europa, și consolidarea acestei poziții a lui ne este nisuința neîntreruptă.

În nisuința acăsta aflăm un sentiment onest și loial la cabinetele din Roma și Berlin, cari nu slăbesc nici odată în conlucrarea lor în sensul acesta.

Ce se ține de Italia, am avut mod a ne convinge când cu visita, ce am avut onöre a face la curtea regală la Monza, în decursul căreia am constatat deplin acord în convorbirile petrecute cu bărbații de stat de acolo în privința concepțiunei și pertractării cestiunilor politice.

Dar pe cît ne alipim de neclătibil de acăsta basă, și pe cît o privim de sigură garanță pentru pacea europeană, totuși numai în mod imperfect ne-am fi implinit problema, dacă nu ne-am fi nisuit a ne cîștiga cea mai deplină încredere și a celorlalte puteri față raporturile noastre.

Urmînd direcțiunea acestei idei, mai întăiu am ajuns la o dezvoltare îmbucurătöre a raporturilor noastre față de imperiul rusesc. Conlucrarea plină de succes cu cabinetul din Petropole la erumperea resbelului elino-tureesc, despre care am vorbit mai nainte, a format punctul de mîncare și nu peste mult a condus la pertractări deschise

și loiale, în cari ne am convins de ambe părțile, că în fond nu există între noi nici o diferență de natura, care pe lângă ore-care bunăvoință nu s'ar puté aplana. Indată ce s'a putut constata, că ambele părți se nisuesc la susținerea stării actuale, că Rusia ca și noi, respinge ori-ce cuget de cucerire în peninsula balcanică, și că de ambe părțile e firmă decisiunea să se respecte independența și dreptul de dispunere autonom a statelor singuratică din Balcan — cu excluderea ori căreia influențe preponderante — terenul pentru înțelegerea unui altuia numai decăt a fost deschis.

În împrejurările acestea a fost ușor de înțeles, că preste tot int-resele nu ni se contrađie, și că din contra, ca puterilor celor mai de apröpe atinse prin turburările din Orient, avem puternice motive de a ține la olaltă și a rămăne în contact permanent ca să putem împedecă degenarea ori-cărei mișcări eșite la suprafață și să punem capăt întreprinderilor elementelor egoiste din jurul Balcanilor, cari totdeuna s'au nisuit a se eluda unele pe altele în favorul lor speciel.

Pe lângă ținerea strictă în ochi a principiilor acestora totdeuna suntem gata a procede în conțelegere solidară cu Rusia, și de aceea în raportul mai nou preparat atît de norocos cu ea, privim cu încredere nouă ca puternică garanță pentru pacea europeană.

Cu Francia, ale cărei interese, precum am accentuat deja anul trecut, nicăiri nu se lovesc de ale noastre, susținem și pe mai departe cele mai bune relațiuni, ba încă aceste bune relațiuni în decursul crizei orientale, în conlucrarea cu cabinetul din Paris, mai de multe ori am aflat expresiune practică, și despre nisuința neîntreruptă a bărbaților de stat francezi dezvoltată în interesul cel mare a păcii, numai cu recunoscința se pöte aminti.

Nu mai puțin amical ne-a rămas raportul față cu Anglia. Deși în privința modului resolvării unor cestiuni cu guvernul acestei țeri cîte odată am ajuns la örecare contrađicere, diferența acăsta de păreri n'a putut provoca nici odată răceală între noi. Am putut regreți contrarietatea, căreia guvernul breton, cu considerare la opiniunea publică din patrie, i a dat expresiune contra unor anumite dispozițiuni, cari după priceperea noastră ar fi putut tăia calea dela început unei încercături, — dar acăsta n'a putut avé efect păgubitoriu asupra acelu raport eminent, în care ne aflăm cu imperiul britanic, și care dorim să-l susținem și în viitoriu.

Acum dacă ne întörcem privirile către vecinii nostri dela sud, în prima linie trebuie să ne aducem aminte de România, carea prin politica sa externă corectă și înțeleptă deja de mai mult timp și-a cîștigat o poziție förte respectată în rîndul statelor europene. Relațiunile pline de încredere, ce legă acăstă ără de noi și care în visitele reciproce ale Majestăților Lor preagrațiasului nostru Domn și a regelui Carol au aflat expresiune elocuentă,

din partea noastră ne-am nisuit a le susține di totă inima și a le întări, — și în partea acăsta aflăm concepțiune corectă în cercurile politice seriöse dătătöre de directivă în România, cari în îngrijirea relațiunei pretenesci susțătătöre între noi, aparțină acelea ori căreia direcțiuni politice, nu se lasă a fi seduse de agitatori de profesione.

Cu interes simpatie urmărim dezvoltarea internă și consolidarea celorlalte state din peninsula palcanică. Totdeuna suntem gata a sprijini și apóra pe cît se pöte aceste nisuințe ale acestor țeri, și acelea totdeuna pot conta la amicitia noastră în măsura în care se vor nisui ași transforma raporturile lor către monarchie în amicale și preventitöre.

Le servesc spre laudă, că în criza din urmă au luat la inimă în mod corîspunđitoriu admonițiunile și staturile puterilor, ceea-ce le trage în cumpană ca merit.

Situațiunea politică o puteți vedé dar domnilor din tabloul schițat de mine, precum și aceea, că cu puteri umér la umér ne-a succes a trage în alvie pacinică cestiunile eșite din când în când la ivelă și a crea örecai garanțe pentru mănținerea acestei stări.

Încă sunt multe de făcut, încă trebuie să trecem preste multe gretăți în viitoriu cel mai apropiat, dar avem motive de a spera, că mijlöcele, cari s'au dovedit pînă acum atît de acomodate, nu-și vor abđice serviciul nici la resolvarea părții restante a problemei.

Să cedăm acestei speranțe, acestei dorințe, cu atît mai vîrtos, căci, dacă semnele nu înșelă, am ajuns la un atare punct în dezvoltarea Europei, care ne pöte atrage atențiunea permanentă cu totul în nouă direcțiune.

Marile probleme ale bunecistării materiale, a căror resolvare din an în an se presintă mai pretensiv, deja nu se mai mișcă în negura utopiei. De fapt există și nu suferă să le ignorăm.

Acea concurentă fără cruțare, cu care în parte ne aflăm deja ađi pe toate terenele activității omenesce din partea statelor de peste mare, parte ne vom afla în viitoriu cel mai apropiat, pretinde o apărare grabnică și fundamentală, dacă nu vom, ca popörele europene să fie păgubite în interesele lor cele mai principale de existență. și să nu mergă spre o disoluțiune, care ar conduce pe incetul la o cădere totală.

Umér la umér trebuie să se lupte contra pericolului, și la luptă acăsta trebuie să ne pregătim cu toate mijlöcele posibile ce ne stau la dispozițiune.

E mare și sigrea problema acăsta, și dacăsemnele timpului nu înșelă, acăsta va caracteriza epoca cea mai apropiată. Precum seculul al XVI și al

FOIȚA.

Iuliu Caesar.

Tragedie în 5 acte

de

William Shakespeare,

traducere în prosă

de

Dr. P. T.

(Urmare).

Anton: Eu nu mă îndoiesc despre înțelepciunea voastră; întindem-mi numai fieșecare mînilor voștre sîngeröse: mai întăiu Marcus Brutus, ca să le scutărăm la olaltă, apoi Caius Cassius își iau mîna ta, după aceea Decius Brutus a voastră și ale voștre Metellus și Cinna, și a ta bravule Casca, apoi — de și pe urmă, dar nu mai napoi la iubire — a bunului Treboniu. Toți bărbați nobili! Ce să dîc? Viéta mea stă acum pe un fundament așa de lunecos, pe o cală așa de rea, de e imposibil să nu vă apar vöuë, séu ca un lingusitoriu, séu ca un lașiu. Cumcă te-am iubit Caesare, o, acesta e adevărat; dacă sufletul tîu caută acum peste noi, să nu se supere mai tare, ca de mörte, — vöđînd pe Marc Antoniu făcînd pace și scutărînd mînilor sîngeröse ale dușmanilor tei în prezența cadavrului tîu. Dacă ași avé eu

atăția ochi, cîte rane ai tu, și eu din toți aș plînge, precum din ranele tale curge sînge, mi-ar fi mai ușor decăt să leg pretiniă cu inimicii tîi. Iartă-mé Iulius! Aici ai fost vînat și doborîț, tu, cerb nobil, aici stau vînatörorii tîi împroșcați de sîngele tîu. O, lume! tu ai fost pădurea pentru cerbul acesta, și el într'adevăr, lume, a fost inima ta! Cât de tare sémeni tu zăcînd aici cu un cerb vînat de prinți!

Cassius: Marc Antonie!

Antoniu: Iartă-mé Caius Cassius.

Inimicii lui Caesar încă vor vorbi așa și atunci pentru un amicu moderarea acăsta e destul de rece.

Cassius: Eu nu-ți fac imputare pentru preamărirea lui Caesar așa. Dar ce compact vrei să faci cu noi? Voiesci tu să te numărăm între amicii nostri, séu să pășim înainte fără de a te lua în conconsiderare?

Anton: Tocmai pentru aceea am dat mînilor cu voi, dar acum într'adevăr privind la Caesar, am fost uitat de ce am đis. Eu — sum amicul vostru și vă iubesc pe toți, în speranță, că voi îmi veți da deslușiri, că pentru-ce, și încăt a fost Caesar periculos.

Brutus: Da, da, căci altmintrelea spectaculul acesta ar fi înfiörătoriu. Motivele noastre sunt așa de pline cu respecturi bune și patriotice, încât dacă ai fi tu Antonie fiul lui Caesar, ai trebui să fii îndestulat.

Anton: Aceea-i tot ce caut eu, și de aceea vă rog pentru favorul, ca să pot espune cadavrul pe piața publică și acolo de pe tribună, cum i-se cade unui amicu, să țin un discurs la înmormîntarea lui.

Brutus: Poți să o faci Marc Antonie!

Cassius: Brutus, pe un cuvînt între patru ochii. (Incet către Brutus). Tu nu scii ce faci; nu-ți da consimțirea ca se vorbescă Marc Antoniu la înmormîntarea lui Caesar. Cine scie cum va fi mișcăt poporal de discursul lui?!

Brutus: Te rog, iértă-mă! Eu însumi mă sui pe tribună ca să aret motivele pentru ce a trebuit Caesar ucis. Ceea ce Antoniu va vorbi, aceea o voi declara, că se întîmplă cu permisiunea noastră, și că se cade, ca înmormîntarea lui Caesar să aibă toate formele de onöre și ceremoniele legale după datină. Acăsta mai mult ne va folosi, decăt ne va strica.

Cassius: Eu au sciu cese va întîmpla, dar nu sum de părerea acăsta.

Brutus: Aici Marc Antoniu, ia cadavrul lui Caesar și nu ne blama în discursul teu funebural, ci vorbesce tot binele ce poți deduce din viața lui Caesar și spne-le, ca acăsta o faci cu permisiunea noastră. Mai departe să nu te mesteci în ceremonie. Tot de pe acea tribună, de pe care vorbesc eu, să ți ții și tu discursul tîu după mine.

Anton: Așa o să fie, mai mult nu doresc.

Brutus: Preparați cadavrul și haidăți cu el după noi! (Toți ies afără de Antoniu).

Anton: O, iértă-mé petec de pămînt sîngeros, căci m'am purtat așa frățesce cu măcelarii tîi. Tu ești ruina celui mai nobil om, carele a trăit odinöară pe pămînt. Vai, vai de mînilor, cari au vörsat acest sînge scump! Acum profătez asupra ranelor tale, cari sunt mute și deschise ca buzele roșii și cer vocea și discursul limbei mele: un blăstem va sosi preste toți ömenii, o furiă internă, o luptă crâncenă civilă va sgudui toate ținuturile Italiei. Sînge și ruinare așa vor fi de îndatinate, și așa de familiare cele mai grozave întîmplări, de mamele vor suride când își vor vedea pușorii dragi despicați în patru de rösboiu. Spiritul lui Caesar căutînd, strigînd și îndemnînd la rösbunare alătorea cu furia Ate va ieși din iadul ferbinte și va demanda cu voce de monarch rösboiu între hötare, încăt fapta asta mișelöscă va puți pînă la ceriuri de cadavrele omenesce, cari vor geme pînă după înmormîntare. (Intră un servitoriu.) Tu servesci lui Octaviu, așa-i?

Servitor: Da, Marc Antoniu!

Anton: Caesar ia scris, ca să vină la Roma.

Servitor: El i-a primit epistola și se află în drum; mie mi-a demădat să-ți spun

XVII-lea a fost al luptelor confesionale, precum seculul al XVIII-lea a scos la ivelă principiile liberalismului și precum seculul nostru prezent l'au caracterizat luptele dezvoltate în jurul chestiunilor naționale, — astfel se prezintă seculul al XX-lea, ca seculul luptei de existență pe terenul politicii comerciale, și popoarele europene trebuie să se înroleze împreună, ca în apărarea intereselor lor de existență să poată rezista învingătoare.

O, dacă cunoștința acestora ar ajunge la valoare generală, o, dacă am ajunge, ca ani dezvoltării pacifice, înaintea cărora acum privim cu încredere, să-i folosim pentru adunarea acelor mai bune ale noastre puteri și să-i putem consacra acestui scop.

Cu această dorință îmi încheiu discursul. Cred, că am atins tot ceea ce ilustrează cursul evenimentelor dela ultima întrunire a delegațiilor și e acomodat pentru înțelegerea situației actuale.

Dacă cu toate acestea s'ar cere orecari clarificări, sum gata după puțină a le da, și rog pe domni, ca întrebările respective să se-le înainteze.

Revista politică

Din parlamentul austriac. N'am fi putut crede nici odată ca scandalurile se pot ajunge într'un parlament până la un grad la care au ajuns acelea în parlamentul austriac. Nemții din Austria au declarat lupta până la cuite contra tuturor acelor, cari ar cere a le știrbi și numai cât de puțin drepturile lor de supremație peste celelalte naționalități negermane din Austria. Guvernul lui Badeni vedând imposibilitatea susținerii până la extrem a acestor drepturi nedrepte într'un stat cu atâtea popoare de diferite limbi, — pentru calmarea încetiva a spiritelor celor nemulțumiți a dat o ordinație în favorul limbei cehice, carea astfel poate fi folosită în Bohemia în toate afacerile publice. Această a scos din minte pe Nemți și și-au pus de gând a sili pe Badeni și guvernul său ori a și retrage acea ordinație, ori a se retrage dela putere. Nu le-a succes însă până acum nici una nici alta.

Vedând aceasta, s'au pus pe obstrucție față de pertractările ce tocmai sunt la ordinea zilei cu privire la renouirea pactului cu Ungaria, și au mers atât de departe, încât dela expresiuni mai puțin cuviincioase au trecut la injurături și în urmă la bataie formală, așa încât a trebuit să întrevină poliția ca să facă ordine, scoțând cu forța afară pe unii dintre turbulenți. La 23 l. c. a decurs o bătăie formală între Cehii și Nemți, ér la 26 Berner, social democrat, a lovit cu pumnii în față pe presidentul Abrahamovitz și cu piciorul l'a împins jos de pe scaun. Berner și alți matadori turbulenți au fost scoși afară pe sus din sala ședințelor. Când a venit rândul lui Wolf, acesta a strigat:

cu gura — (vedând cadavrul lui Caesar) o, Caesare!

Anton: Inima ta e plină, du-te la o parte și plânge! Durerea se vede că i lipicioasă, pentru-ca ochii mei vădând perlele întristării intr'ai tăi, încă au început a lăcrăma. — Când sosese domnul tău?

Servitor: El va fi pe seră numai 7 miluri de departe de Roma.

Anton: Sări în sea și călărind întrepede înapoi, spune-i ce s'a întâmplat. Aici acum e o Romă plină de tristete, de supărare și de sânge, și nici pentru Octaviu nu-i sigură. Du-te iute și spune-i așa! Totuș, stai un pic! Tu se nu pleci până n'am dus cadavrul ăsta pe piață, unde mă voi încerca în discursul meu să sondez poporul: cum cugetă despre fapta înfiorătoare a bărbaților acestia cruți. În înțelesul vorbirii mele și băgând de seamă la ce dice poporul, să rețezi despre starea afacerilor tinerului Octaviu. Dă-mi mâna acum (ies amândoi cu cadavrul lui Caesar).

Scena II.

Forul roman. Brutus și Cassius vin o mulțime de cetățeni.

Cetățeni: Noi voim să ne dați seamă de cele s'au întâmplat!

Brutus: Atunci haidăți după mine și ascultați-mă amicilor! Tu Cassius te du în cealaltă stradă și linișcește mulțimea acolo.

„Trăiască revoluția!“ ér Schönerer a strigat: „Hurra Germania“. Studenții au cerat să demonstreze contra lui Badeni, Lueger și Abrahamovitz, dar au fost împedeți. Mai multi deputați au fost eschiși dela ședințe pe câte trei zile. Opoziția e decisă a lupta până la extrem. Înaintea parlamentului aglomerația de popor e colosală. Iritația germanilor e colosală și în provincie. Așa la Graz, numai miliția a putut restabili ordinea atacată de populație. Mai multe foi au fost confiscate și s'au făcut mai multe dețineri.

Până unde vor ajunge lucrurile de cumva tulburările acestea se vor manține se poate prevedea: ori la suspendarea constituției și introducerea absolutismului, ori la o revoluție de carea însă se ne ferescă D-zeu. — Se vede, că n'au calculat rău aceia, cari au înființat dualismul austro-ungar spre apărarea naționalităților negermane și nemagiare din Austro-Ungaria. Rodele pentru Austria se și arată, și mai eclatant se ved în strigarea lui Schönerer „Hurra Germania!“ — Ce fie Ungurii la acesta! Vor învăța ore ei ceva din tulburările din parlamentul austriac! Anevoie credem deocamdată.

Revoluție în Albania. Pecând Wolf a proclamat revoluția în parlamentul austriac, pe atunci în Albania a erupt de fapt o revoluție sângeroasă în contrastăpinerii turcesci. Sultanul a cerat să mulcomescă pe Albaneși cu promisiuni de concesiuni, dar fără succes și a trebuit să trimeată miliție pentru restabilirea ordinii; cu ce succes încă nu se știe. Bulgaria și Sârbia încă se mișcă. Precum se vede, declarațiunile conțelui Goluchowisky în delegațiunile austro-ungare, au fost cam prea pline de încredere cu privire la menținerea păcii „restabilite“ în peninsula balcanică.

E mare durerea și sub povara păcii.

Noutăți.

Monument lui Visarion Roman.

Direcțiunea „Albinei“ a dispus ridicarea unui monument la mormântul lui Visarion Roman, primul director al pomenitului institut. Monumentul a fost ridicat zilele acestea. El are forma unui obelisc, e lucrat din sienit de Svedia de coloră neagră, e așezat pe un pedestal de cărămidă și e îngrădit cu gratii de fer. Monumentul și lucrările din jurul lui au costat 623 fl.

Mórtea poetului Grandea. În ziua de 8 Novembre a încetat din viață la Bacău cunoscutul poet român Gr. H. Grandea.

Defunctul a jucat un forte mare rol în viața noastră literară. Versurile sale mai ales cele din volumul Miosotis și romanul Fulga au dat loc la mari critici literare, din cari Grandea a eșit ca un poet de forte mare talent.

Mai târziu Grandea a părăsit literatura și a intrat în diaristică, unde la început a avut ore cari succese, dar după vre-o 5—6

Aceia, cari voiesc să mă audă pe mine să rămână cei, ér aceia, cari voiesc să asculte pe Cassius, se mergă cu el. Noi voim se dăm seamă tuturoră despre mórtea lui Caesar.

Cetățen 1.: Eu voiesc s'aud pe Brutus vorbind.

Cetățen 2.: Eu pe Cassius; așa putem noi apoi compara motivele după ce i-am auzit pe amândoi.

(Cassius cu câți-va cetățeni se depărtează. Brutus se sue pe tribună).

Cetățen 3.: Tăcere! Brutus cel nobil s'au suit deja.

Brutus: Aveți paciență până în capăt! Romani și compatrioții iubii! Ascultați-mă în cauza mea și fiți în tăcere ca se puteți auzi. Credeți mă pe onore și aveți respect față de onore mea, ca să puteți crede. Judecați-mă după înțelepciunea vóstră și țineți-vă simțirile treze, ca să puteți judeca cu atât mai bine. Dacă este care-va din adunarea asta, un amic scump a lui Caesar, acestuia îi spun, că iubirea lui Brutus față de Caesar încă n'a fost mai mică. Dacă după aceea amical acesta ar întreba pentru ce s'a resculat dar Brutus în contra lui Caesar, îi răspund: nu pentru că am iubit pe Caesar mai puțin, ci pentru că am iubit Roma mai mult. Cum v'ar părea voue mai bine: să trăiască Caesar și voi să muriți toți ca selavi, séu așa — după ce au

ani s'a retras și din diaristică și din literatură, îmbrățișând cariera didactică fiind numit profesor la gimnaziul din Bacău.

Granda a murit serac ca toți ómenii nostri, cari s'au devotat literaturii.

Neolog. Subscrierul cu inima frântă de durere aduc la cunoștință trista șire tuturor consăngenilor, amicilor și cunoșcuților încetarea din viață a iubitului frate, tată, moș, strămoș, socru, unchiu și cumnat Ioan Cornea, protopresbiter emerit gr.-or. rom. al Ienopolei, în etate de 75 ani, servind Sântului altar al Domnului, ca preot și protopresbiter 53 ani, — împărțășit fiind cu Sta cuminecătura, după un morb îndelungat la 13/25 Novembre dimineața la 4 ore. Defunctul s'au născut în Repeșig din părinți preot, — începând studiul în locul natal, școlile medii în Arad, Oradea mare și Seghedin, — ér cursurile juridice în Pojon și Pesta și St. teologie în Arad.

Astrucarea osămintelor defunctului s'au făcut Vineri la 14/26 Novembre a. c. înainte de améđi la 10 ore, după ritul bisericeii gr.-or. rămâne în cimiteriul comun din Ienopolea. Boroșineu (Ienopolea) 13/25 Novembre, 1897. Fie-i țărina ușoră și memoria binecuvântată. În numele familiei jalnice: Simeon Cornea, paroch — ca frate.

Nicolae Miclea născut în Șibot (Alkenyer) teolog de Arad după un morb îndelungat și-a dat sufletul în mâniie Creatorului în 23 Nov. st. n. în etate de 22 ani. Fie-i țărina ușoră și memoria binecuvântată.

1848. Aniversarea de o jumătate de veac a evenimentelor din 1848 preocupă guvernul unguresc, în urma declarației baronului Bánffy făcută în parlament din incidentul unei propuneri a lui Kossuth F. în chestia această. Ca termin pentru sârbarea din chestie, premiul unguresc a fiesat ziua de 11 April a anului viitor, aniversarea de o jumătate de secol a zilei sancționării legilor din anul 1848. Chipul acele sârbări va fi fiesat în raportul, ce guvernul îl va presenta Ca ei la începutul anului viitor.

Dreyfus. Sâmbătă generarul Pellieux ziua întrégă a avut de lucru cu interogarea lui Esterhazy și a colonelului Picquart. Până acum nu se știe în favorul cui se va deslega penibila afacere. Foile de pe partea lui Scherer-Kestner, deci prietine lui Dreyfus' cu órecare siguranță spun, că nevinovăția lui Dreyfus se va constata în curând. Din contră diarele amice lui Esterhazy prezintă lucrul, ca și când rezultatul cercetării ar fi forte favorabil pentru acesta.

Bibliografic. Dilele acestea apare cunoscutul calendar al „Bibliotecii pentru toți“ cu o bogată materie și clișeuri splendide.

murit el, — să trăiți toți ca ómeni liberi? — Fiind-că Caesar m'a iubit, plâng după el; când au tost fericit, m'am înbucurat de el; că au fost viteaz, l'am onorat; dar când a devenit ambițios, l'am omorât. Așa dară: lacrimi pentru iubire, bucurie pentru fericire, onóre pentru vitejiă și mórte pentru ambițiunea sa.

Care-i între voi așa de josnic, ca să doréscă să devină sclav? Dacă este care-va, să grăiască, pentru-că atunci pe el l'am vătém. Care-i aici așa de sêlbatic de n'ar dori să fie Roman? Dacă este care-va să vorbescă, pentru-că atunci pe el l'am vătém. Care-i aici așa de prăpădit de n'ar voi să-i iubescă țera? Dacă este care-va, să vorbescă, pentru-că atunci pe el l'am vătém. Acum fac o paușă pentru replică.

Cetățenii: Nici unul Brutus, nici unul! (vorbind mai mulți deodată).

Brutus: Atunci n'am vătém pe nimeni. Eu n'am făcut mai mult lui Caesar, decât ce ați fi făcut și voi lui Brutus. Afacerea morții lui e prenotată sus în Capitol, gloria lui nu-i atinsă unde a avut merite, greșelile lui nu sunt exagerate pentru cari a suferit mórtea. (Antoniu și alți sosesc cu cadavrul lui Caesar). Aici sosesc cadavrul lui deplâns de Marc Antoniu, carele deși n'a luat parte la ucidere, totuș o să se împărțășescă de binefacerea morții lui, pri-

Din Public*)

Dare de seamă și mulțămită publică.

Pentru fondul convictului gimnasial în Brad, au mai încurs, — cu lista concretă par. prot. Avram P. Pécuarariu din Iliă mureșană următoarele contribuiri benevole.

Dela George Nicórá, par. în Deva 5 fl.; George Popovici, par. în Leșnic, 1 fl.; Ioan Sêrb, par. 30 cr.; Ioan Cmtea 50 cr.; Serafim Olariu, Dimitriu Nistor, Ioanichiu Luca și Pavel Popa, câte 25 cr.; Iosif oprean și Alexandru Tomaș, câte 50 cr.; Gerasim Olariu, 25 cr.; Petru Stef, 20 cr.; Iuliu Orbonaș, 50 cr.; Iosif Olariu 30 cr.; Toma Tamas, 50 cr.; Avram P. Pécuarariu, 5 fl. v. a. Suma 15. 55 cr.

Suma tótă a venitului curat încursă până în presinte e de 536 fl. 55 cr. v. a. elocată spre fructificare la societatea de credit și economii „Crișana“ din loc.

Priméscă P. T. P. contributori, cea mai profundă și cordială mulțămită din partea țirimeii studióse.

Marinimósele contribuiri, ce vor mai încurge, se vor cuita, tot pre această cale.

Brad, în 20 Iuliu 1897.

Georgiu Păreu.

Mai nou.

Maj. Sa a trimes alaltăeri conțelui Badeni un autograf preainalt de următorul cuprins:

Lubite conte Badeni!

Mă aflu îndemnat a dispune progarea parlamentului până la o altă dispunere mai departe.

Viena, 28 Novembre 1897.

Francisc Iosif m. p.

Totodată Maj. Sa a primit demisiunea întregului cabinet încredințând formarea noului cabinet baronului de Gautsch.

Cehii tineri sunt adânc deprimați, ér Germanii forte satisfăcuți.

*) Pentru cele publicate în rubrica această redacțiunea nu este responsabilă.

Stofe de mătasă pentru bal dela 35 cr. până la fl. 14.65 de metru — precum și mătasă-Henneberg neagră, albă, colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 de metru, lucie, vârgată, pătrată, mostrată, damust etc. (circa 240 calități diferite, 2000 colori și dessinuri etc.). Mărfurile comandate precum și mostrele le expediază cu întórcerea poștei în casă, franco și scutite de vamă fabricile de mătasă din Zürich ale lui G. HENNEBERG, (furnisor de curte c. și r.). Scrisorile adresate în Elveția sunt a se provede cu marcă de 10 cr., cărțile poștale cu 5 cr. Comandele scrise în limba română se execută punctual. [194] 4

mind vre un oficiu corespunđătoriu. Care dintre voi nu-i de părerea această? Cu această eu mă depărtez. Tocmai așa precum am ucis pe cel mai bun amic al meu pentru binele Romei, tot așa mai am și acum pumnalul acela pe sama mea, când va recere țera și mórtea sa.

Cetățeni: Vivat Brutus! Vivat! Vivat!

Cetățen 1.: Haideti să-l petrecem cu triumf!

Cetățen 2.: Să-i punem o statuă lângă cea a străbunului seu!

Cetățen 3.: Să-l punem pe el de Caesar.

Cetățen 4.: Partea cea bună a lui Caesar, să fie acum încoronată în Brutus.

Cetățen 1.: Să-l petrecem acasă cu vivate și cu strigăte de bucurie.

Brutus: Cetățeni!

Cetățen 2.: Pace! linisce. Brutus vorbesce.

Cetățen 3.: Linisce măi:

(Va urma.)

Nr. 113 [226] 1—3
of. parochial.

Publicare de licitațiune.

Acoperirea cu tînichia a bisericii din Borgo-Prund, protopresbiteratul Bistriței se va da în întreprindere pe calea licitațiunii publice minuende, în 11 Ianuarie 1898 n. la 11 ore a. m. în școala confesională din Borgo-Prund.

Prețul de strigare conform preliminarului de spese e 1734 fl 45 cr. Întrîndătorii, cari doresc a licita au a depune un vadiu de 10% din prețul de strigare.

Întreprîndătorul cu care se va încheia contractul are a asigura comuna bisericăscă cu o cauciune de

500 fl. pe un timp anumit ce se va satori în contract.

Preliminarul de spese precum și condițiunile de licitare se pot vedea ori cînd la oficiul parochial din Borgo-Prund.

Comitetul parochial gr.-or.

Președintele :

Teodor Vrășmaș m. p.

Notariul :

Teofil Vlad m. p.

N. 484.

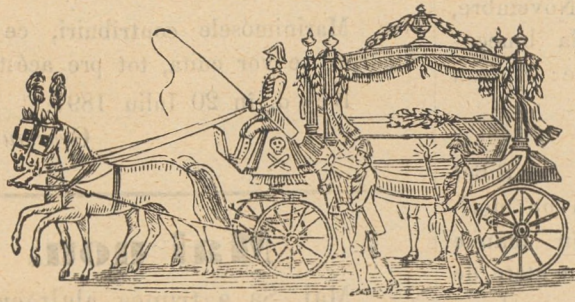
Văduț.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. al tractului Bistriței.

Borgo-Bistrița, 22 Octombrie 1897.

Simeon Monda,
protopresb.

Nou car elegant de cununii



Întreprinderea
de
pompe funebre
și
transport
de cadavre

ce există de un șir lung
de ani pe piața acésta

Coloman Paly & Fiu,

Piața mică Nr. 4.—Pempflingergasse Nr. 10

se recomandă pentru înmormântări și transporturi de cadavre pe lângă asigurarea unui serviciu deplin solid cu prețuri moderate.

[225] 1—5

Sicrie noue de metal,

adjustate pompos, pentru cripte și pămînt, forte durabile și ieftine.

Care de morți și pentru împrejurime.

In deposit se află toate obiectele necesare pentru înmormântări.

Aranjarea dela cele mai simple până la cele mai mari catafalcuri.

Din „Biblioteca de popularizare“, pentru literatură, artă și știință, au apărut până acum :

- | | |
|---|---|
| Nr. 1 Nuvele siberiene, de Vladimir Korolenko; | Nr. 17—18 Suferințele tinărului Werther de Wolfgang v. Goethe; |
| Nr. 2 Nuvele fărâncesci, de Björnsterne Björnson; | Nr. 19 Nuvele estra-ordinare de Edgar Poë; |
| Nr. 3 Nuvele și povestiri populare, de Lew N. Tolstoi; | Nr. 20—21 Stilul în artă, de Hans Sebastin Schmid; |
| Nr. 4 Schițe și tablouri, de Ioan Neruda; | Nr. 22 Un roman în noue scrisori, de Teodor M. Dostoiewski; |
| Nr. 5 Șese nuvele, de I. P. Iacobescu; | Nr. 23 Poesii, traduceri libere în versuri de Sully Prudhomme; |
| Nr. 6 Nuvele de H. de Balzac; | Nr. 24 Studii și portrete literare, de Jules Lemaitre; |
| Nr. 7 Din viața poporului, de Alecs. Swientochowski; | Nr. 25 Pilone de Wilhelm Bergsöe; |
| Nr. 8 Pe apă de Guy de Maupassant; | Nr. 26 Darwin, viața doctrina și importanța lui de A. de Condolles și A. Südekum; |
| Nr. 9 Nuvele alese, de Al. Puskin; | Nr. 27 Schițe din California, de Bret Harte; |
| Nr. 10 Omenii și scrieri, de Georg Brandes; | Nr. 28 Simpla de Traian Demetrescu; |
| Nr. 11 Din Cartea cântecelor, de H. Heine; | Nr. 29 In Lou!... de Paul Hervieu; |
| Nr. 12 Liga tinerimii, comedie în 5 acte de Henric Ibsen; | Nr. 30 Scrisoarea furată și alte povestiri estra-ordinare de Edgar Poë; |
| Nr. 13 Dómna Marchisă și alte nuvele de Quida; | Nr. 31 Don Iuan pe Molière; |
| Nr. 14 Lăutarul din Cremona, de Francois Coppée; | Nr. 32 Poesii alese, de Al. Petöfi; |
| Nr. 15 Ilka și alte nuvele, de Al. Dumas fils; | Nr. 33—34 În temniță de Z. C. Arbure; |
| Nr. 16 Nuvele de Guy de Maupassant; | Nr. 35 Crîng și luncă de T. Duțescu-Duțu; |
| | Nr. 36 Chestiuni literare ed M. Strajan. |

Un nr. broș. 16 cr., leg. 30 cr.

Se află de vîndare în

Librăria Tipografiei archidieceșane Sibiu.

Redactor prov. Gavriil Hango.

Din „Biblioteca pentru toți“,

sub conducerea literară a d-lui D. Stăncescu au apărut până acum :

- | | |
|--|--|
| Nr. 1 Povești alese de Andersen; | Nr. 60 Manon Lescaut, I. roman de Abatele Prévost; |
| Nr. 2 Paserile noastre (legende), de S. Fl. Marian; | Nr. 61 Trotoarul Bucur., nuvele de D. R. Rosetti (Max); |
| Nr. 3 Cîntece și plîngeri, I. (poesii) de M. Zamfirescu; | Nr. 62 Enoch Arden, poemă de Tenyson; |
| Nr. 4 și 5 Despre educație, pe Herbert Spencer; | Nr. 63 Satire și teatru de D. C. Ollanescu (Ascanio); |
| Nr. 6 Icoane șterse (nuvele) de A. Vlahuță; | Nr. 64 Spre primăvară poesii de Costin; |
| Nr. 7 De prin veacuri, I. (nuvele) de Carmen Sylva; | Nr. 65 Manon Lescaut vol. II. roman de Prévost; |
| Nr. 8 România, Roma, Piza etc. de Michelet; | Nr. 66 Manon Lescaut, vol. III. (ultim.) de Prévost; |
| Nr. 9 Castelul Peleş, descrierea de Leo Bachelin; | Nr. 67—69 Minunile universului, vol. I. II. III. (istoria naturală); |
| Nr. 10 Nuvele și schițe de T. Maiorescu; | Nr. 70 Legenda țiganilor de P. Dulfu; |
| Nr. 11 Din tinerețe etc. nuvele de André Theuriet; | Nr. 71 Ce este frumseța, artă de Const. Stăncescu; |
| Nr. 12 Nuvele de M. Demetrescu; | Nr. 72 Cugetări noi asupra popoarelor vechi, Egiptul, geografie de Buzoianu; |
| Nr. 13 Nuvele romane de Duiliu Zamfirescu; | Nr. 73—74 Dan partea I. roman de A. Vlahuță; |
| Nr. 14 Antichitatea romană de Wilkins; | Nr. 75 Armonii intime, poesii de A. Sihleanu; |
| Nr. 15 Proză și poesii de Gr. M. Alexandrescu; | Nr. 76—77 Dan, partea II. roman de A. Vlahuță; |
| Nr. 16 Povestea vorbii I. proverbe de Anton Pann; | Nr. 78 Ginerile lui Poirier, de Augier & Sandeau; |
| Nr. 17 Istoriore de d-na Colomb; | Nr. 79 Nastratin Hogea de A. Pann; |
| Nr. 18 Schițe umoristice de Dumitru Teleor; | Nr. 80—84 Ciocoi vechi și noi, roman de Filemon; |
| Nr. 19 La ce visează fetele, teatru de Alfred de Musset; | Nr. 85 Biografiile scriitorilor rom. de Adamescu; |
| Nr. 20 Legende istorice, de D. Bolintineanu; | Nr. 86 Ce povestesc pădurea, nuvele de Putlitz; |
| Nr. 21 Ombra, roman de Genevraye; | Nr. 87 Berberii Hesperidele, geografie de G. T. Buzoianu; |
| Nr. 22 Căl. împrej. Odăii mele, roman de Maistre-Havier; | Nr. 88—89 Denisa teatru de Duma (Al. fiul); |
| Nr. 23 și 24 Din viața meseriașilor, nuvele de P. Bănățeanu; | Nr. 90 Poeme, de H. G. Leca; |
| Nr. 25 Povestea vorbii II: proverbe de Anton Pann; | Nr. 91 Geniile științei și industriei, biografii de Gastineau; |
| Nr. 26 Biografiile omenilor celebri; | Nr. 92 Sincere, poesii de Radu D. Rosetti; |
| Nr. 27 Antichitatea greacă de Mahaffy; | Nr. 93—94 Povestea lui Moș Albu de A. Pann; |
| Nr. 28—33 Opere complete, de Creangă; | Nr. 95 Cartagena-Cyrena, geografie de G. T. Buzoianu; |
| Nr. 34 Istorie, de Jonescu-Gion; | Nr. 96—97 Paul și Virginia, roman de B. de St. Pierre; |
| Nr. 35 La gura sobei, snöve de Dumitru Stăncescu; | Nr. 98 De demult, poesii de Stavri; |
| Nr. 36 Povești de Crăciun; | Nr. 99 Apostol, poemă de Petöfi; |
| Nr. 37 Proză și epigrame, de Radu D. Rosetti; | Nr. 100 Carte de chipuri fără chipuri, povești de Andersen; |
| Nr. 38 Werther roman de Goethe; | Nr. 101—110 Dicționarul francez-român de Urechia; |
| Nr. 39 Povestea vorbii II. (ultim.) proverbe de A. Pann; | Nr. 111 Poesii de Th. M. Stoescu; |
| Nr. 40 De prin veacuri II (ultim.) nuvele de Carmen Sylva; | Nr. 112—113 Introducere la studiul Științelor fizice de Morand; |
| Nr. 41 Noțiuni asupra științelor de Huxley; | Nr. 114 Limiștea sufletească de Seneca; |
| Nr. 42 Doruri și amoruri I. poesii de Depărățeanu; | Nr. 115 Alte schițe umoristice de Dumitru Teleor; |
| Nr. 43 și 44 Modele de discursuri rom. de Adamescu; | Nr. 116—117 Iubire de Vlahuță; |
| Nr. 45 Doruri și amoruri, II. (ultim.), poesii de Depărățeanu; | Nr. 118 Fleacuri, amintiri duiöse, schițe și novelete de V. Pop; |
| Nr. 46 Dușmanii nostri, de Dr. Urechia; | Nr. 119 Robia Peleşului de Carmen Sylva, traducere de Elena Radu Rosetti; |
| Nr. 47 Cîntece și plîngeri II. (ultim.) poesii de M. Zamfirescu; | Nr. 120 Un leu și un zlot, comedie într'un act (localizare) de D. Rosetti; |
| Nr. 48—49 Modele de discursuri străine de Gr. Adamescu; | Nr. 121—122 Notițe și fragmente literare de I. L. Caragiale; |
| Nr. 50 Convorbiri despre artă, I. de Pecaut și Baude; | Nr. 123 Teatru (vol. II) de R. D. Rosetti (Max); |
| Nr. 51 Din góna vieții I., nuvele și poesii de A. Vlahuță; | Nr. 124 Intrebuințarea vieții de I. Lubbok; |
| Nr. 52 Prietene roman de Francois Coppée; | Nr. 125 Povestea Mavroghenăscă de Pitartul Hristache; |
| Nr. 53 Doi trandafiri, nuvele de Wildenbruch; | Nr. 126—127 Poesii de Bălăcescu; |
| Nr. 54 Patriotul, morală de Bourde; | Nr. 128—137 Codul civil-român, adnotat de Hamangiu; |
| Nr. 55 Din inimă, poesii de Radu D. Rosetti; | Nr. 138 Suspine (poesii populare din Basarabia) de George Madan. |
| Nr. 56 Convorbiri despre artă II. (ultim.) de Pecaut și Baude; | |
| Nr. 57 Din goana vieții II. nuvele de A. Vlahuță; | |
| Nr. 58 Schițe ușore de Caragiale; | |
| Nr. 59 Din góna vieții, III. (ultim.) nuvele de A. Vlahuță; | |

Un număr costă 16 cr.

Se află de vîndare în

Librăria Tipografiei archidieceșane, Sibiu.

Editura și tipariul tipografiei archidieceșane.

La numărul acesta se alătură ca suplement separat Nr. 22 din „Fóia Pedagogică“.